

W **NOWYM TESTAMENCIE** Wniebowstąpienie Chrystusa wyznacza koniec czterdziestodniowego okresu wyjątkowej bliskości Zmartwychwstałego z uczniami. Na końcu tego czasu Chrystus z całym swoim człowieczeństwem wchodzi do chwały Bożej. Pismo Święte przy opisie tego wydarzenia posługuje się symbolami chmury i nieba. „Człowiek - powie papież Benedykt XVI - znajduje swoje miejsce w Bogu”. Jezus Chrystus jest obecnie u Ojca, skąd przyjdzie pewnego dnia „sądzić żywych i umarłych”. Wniebowstąpienie Chrystusa oznacza, że Jezus nie jest już widzialny na ziemi, ale jest na niej obecny.

Youcat 109

55. Maj – czas szczególnej czci Maryi

1. CELE LEKCJI – WYMAGANIA OGÓLNE

- interpretacja Litanii Loretańskiej z uwzględnieniem odniesień egzystencjalnych,
- analiza i interpretacja tytułów Maryi,
- nazewnictwo maryjne na przykładzie Litanii Loretańskiej.

2. TREŚCI NAUCZANIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

uczeń:

- definiuje słowa „litania”, „Litania Loretańska”,
- po lekcji wyjaśnia wybrane wezwania litanii,
- swoimi słowami wyjaśnia genezę Litanii Loretańskiej,
- po lekcji uzasadnia sens modlitwy litanijnej.

3. POJĘCIA, POSTACI

- litania,
- Litania Loretańska,
- Stolico mądrości,

- Przybytku chwalebny,
- Różo Duchowna,
- Wieżo z kości słoniowej,
- Gwiazdo zaranna.

4. WARTOŚCI

- pragnienie częstego uczestnictwa w nabożeństwach majowych.

5. SCHEMAT LEKCJI

- wyjaśnienie słów „litania”, „Litania Loretańska”,
- analiza wybranych wezwań z Litanii Loretańskiej.

6. PROPOZYCJA REALIZACJI

Wprowadzenie

Metoda – praca z podręcznikiem. Uczniowie wyszukują w podręczniku informacji, wyjaśniających pochodzenie słów „litania”, „Litania Loretańska”. Następnie nauczyciel wyznacza uczniów, którzy przekazują najważniejsze wiadomości na ten temat. Podsumowanie: maj jest szczególnie poświęcony czci Maryi, w tym czasie odprowadzane są nabożeństwa, podczas których śpiewana jest Litania Loretańska oraz antyfona „Pod Twoją obronę”.

Rozwinięcie tematu

Metoda – powiązania. Nauczyciel dzieli klasę na pięć grup; przedstawiciel grupy losuje jedną kartę pracy (załącznik 1), na której jest umieszczone wezwanie z Litanii Loretańskiej oraz cytat biblijny:

1. Stolica mądrości: Prz 8, 12-2
2. Przybytku chwalebny: 2 Tym 2, 20-21
3. Różo Duchowna: Syr 50, 5-8
4. Wieżo z kości słoniowej: 1 Krl 10, 18
5. Gwiazdo zaranna: Lb 24, 17

Zadaniem uczniów jest wyjaśnienie znaczenia konkretnego wezwania. Podsumowanie: piękno, poetyckość i różnorodność określeń Maryi oraz kontemplacja Jej przymiotów ma służyć uwielbieniu wielkich rzeczy, które Bóg uczynił w Niej oraz powierzeniu Maryi naszych błagań.

Zakończenie

Treść „Zapamiętaj”.

Notatka

Praca domowa – wybrać pięć wezwań z Litanii Loretańskiej i wpisać do zeszytu.

Korelacja z edukacją szkolną

- 1) język polski – poetyckie metafory w odniesieniu do Maryi,
- 2) historia sztuki – Maryja w oczach barokowych artystów.

7. INNE MOŻLIWOŚCI REALIZACJI

Metoda – list. Na podstawie treści zawartych w podręczniku uczniowie w parach (grupach) redagują list do młodzieży, zachęcając do uczestnictwa w nabożeństwach majowych.

8. ALTERNATYWNE TEKSTY DO WYKORZYSTANIA NA LEKCJI

PRZECZYTAJ

Uroczystości i Święta Maryjne

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP (8 grudnia)

Obchód tej uroczystości wskazuje na tajemnice Maryi Pełnej Łaski, wolnej od zmyły grzechu pierwotnego i od jakiegokolwiek innego grzechu. W Niej Bóg daje nam wzór życia wolnego od zła, grzechu, pokazuje życie święte i niepokalane przed obliczem Boga. Jest to święto patronalne dziewcząt.

Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki (1 stycznia)

Uroczystość ta jest wyznaniem wiary w Boże macierzyństwo Maryi, a zarazem okazaniem ufności w Jej potęgę wstawiennictwa u Boga. W tym dniu, przez jej wstawiennictwo, modlimy się szczególnie o pokój na ziemi i w sercu każdego człowieka.

Uroczystość Królowej Polski (3 maja)

oraz NMP Częstochowskiej (22 sierpnia)

Uroczystości te wskazują na macierzyńską opiekę Maryi nad Kościołem w Polsce oraz na Jej wielką rolę w życiu narodu polskiego. Uwidacznia się to w roli Jasnej Góry i cudownego obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej. Związane to jest ze Ślubami Milenijnymi wzywającymi i zobowiązującymi wiernych do walki z wadami narodowymi i do szerzenia Królestwa Chrystusa. Święto Matki Kościoła (dzień po zesłaniu Ducha Świętego)

Maryja współpracując z Chrystusem w dziele zbawienia stała się Matką nowego ludu Bożego, którym po macierzyńsku opiekuje się, pomagając mu pokonać trudy życia pielgrzymiego w dojściu do domu Ojca. Święto to wskazuje też na królowanie Maryi razem z Chrystusem nad światem, ponieważ pokonała z Nim zło i śmierć.

Uroczystość Wniebowzięcia NMP (15 sierpnia)

Uroczystość ta mówi o dopełnieniu się życia ziemskiego Maryi Panny, Matki Jezusa Chrystusa i o cudownym wzięciu do nieba z duszą i ciałem. Jest to szczególnie znak całkowitego zwycięstwa nad śmiercią dzięki pełnemu uczestnictwu w zmartwychwstaniu Chrystusa, w którym i my będziemy mieli udział. Płyne stąd zobowiązanie do szacunku wobec własnego ciała, które jako świątynia Boga będzie kiedyś na wieki, na wzór Maryi, złączone z duszą w niebie.

Święto Narodzenia NMP (8 września)

Wspominając narodzenie Maryi, Kościół widzi w Niej swój wzór powołania do Boga na podobieństwo Chrystusa. Jest to święto patronalne Matek.

Święto Matki Boskiej Różańcowej (7 października)

Treścią tego wspomnienia jest prawda o nieustannym wstawianictwie Maryi w dziele zbawienia i Jej pomocy wobec wiernych, zwłaszcza tych, którzy rozważają życie Jezusa i Maryi w tajemnicach różańcowych.

Wspomnienie Niepokalanego Serca Maryi (pierwsza sobota miesiąca)

Wskazuje na tajemnice Niepokalanego Serca Maryi, które stało się szczególnym mieszkaniem Boga, a równocześnie przyjęło cały trud i cierpienie związane z podjęciem woli Bożej. Jest to wezwanie do naśladowania Maryi jako wzoru świętych i do oddawania Jej, siebie, w niewolę miłości, by z Jej pomocą realizować plan Boży.

Uroczystości i Święta Maryjne [w:] Ministranci. Parafia Lipowa

[dostęp 3 marca 2013], dostępny w Internecie:

<http://www.ministranci.parafialipowa.pl/new-page-2/slowniczek-cz-2/uroczystosci-i-swieta-maryjne.html>

PRZECZYTAJ

Sanktuaria Maryjne w Polsce

Jasna Góra (łac. Clarus Mons)

Sanktuarium, zespół klasztorny Zakonu Paulinów w Częstochowie, położony na wzgórzu Jasna Góra. Jest jednym z ważniejszych miejsc kultu maryjnego i od setek lat, najważniejszym centrum pielgrzymkowym w Polsce. Na Jasnej Górze znajduje się obraz Matki Boskiej Częstochowskiej oraz zbiór wielu innych dzieł sztuki, najczęściej sakralnej, stanowiących w większości dary wotywnie wiernych. Jasnogórski Cudowny obraz Najświętszej Maryi Panny Niepokalanie Poczętej jest otoczony szczególnym kultem wśród wiernych Kościoła rzymskokatolickiego oraz prawosławnego, uważany za cudowny. Współcześnie, jest jednym z najlepiej rozpoznawanych symboli Kościoła rzymskokatolickiego w Polsce. W świątyni częstochowskiego klasztoru przechowywana jest szczególna księga, w której poświadczono jest mnóstwo cudów dokonanych przed cudownym obrazem.

[dostęp 23 lipca 2013], dostępny w Internecie:

<http://www.jasnagora.pl/pl>

Piekary Śląskie

– Matka Sprawiedliwości i Miłości Społecznej

Początki parafii piekarskiej sięgają 1303 roku, kiedy to postawiono drewniany kościółek pod wezwaniem św. Bartłomieja Apostoła. Nie wiadomo kiedy dokładnie, w bocznej nawie tej świątyni, pojawiła się ikona przedstawiająca Matkę Bożą. Prawdopodobnie została ona przyniesiona z przydrożnej kapliczki. Nieznany jest też autor obrazu. Historycy zgodni są jednak co do tego, że ikona pochodzi z XV wieku. Została namalowana na lipowej desce o wymiarach 129 cm długości i 92 cm szerokości. Przedstawia Matkę Bożą z Dzieciątkiem w lewej ręce. W prawej dłoni Maryja trzyma jabłko – symbol Ewy. Dzieciątko unosi prawą rączkę w geście błogosławieństwa, a w lewej trzyma ewangelijarz. Wizerunek jest utrzymany w typie Hodegetrii (Przewodniczki) i nawiązuje do malarstwa bizantyjskiego. W okresie, kiedy powstał obraz, malowano według żywego modelu, stąd

więc przypuszcza się, że omawiany wizerunek jest podobizną przypadkowej kobiety z dzieckiem spotkanej na ulicy.

[dostęp 23 lipca 2013], dostępny w Internecie:

<http://www.bazylikapiekary.pl>

Sanktuarium Matki Bożej Łaskawej – Patronki Warszawy

Sanktuarium Patronki Warszawy znajduje się w kościele jezuitów pw. Matki Bożej Łaskawej na Starym Mieście, obok archikatedry. Inicjatorem budowy tego kościoła był wybitny kaznodzieja, ks. Piotr Skarga. Świątynię wzniesiono w latach 1609-1628. W czasie powstania warszawskiego uległa ona niemal całkowicie zniszczeniu. Księża jezuici z wielkim poświęceniem ratowali najcenniejsze skarby świątynne, uchronili też od zniszczenia cudowny obraz Matki Bożej Łaskawej. Do odbudowy kościoła przystąpiono po zakończeniu wojny. Prace ukończono dopiero w 1973 r. Świątynia odzyskała swój dawny wygląd i na nowo stała się ozdobą Starego Miasta. W 1969 r. Stolica Apostolska uroczystie zatwierdziła tytuł Matki Bożej Łaskawej Patronki Warszawy, a 3 lata później Prymas Wyszyński dokonał ponownej koronacji cudownego obrazu. W późniejszych latach w świątyni dwukrotnie przebywał i modlił się Papież Jan Paweł II. Kościół ma nietypowy układ wnętrza. Szczególnie oryginalne rozwiązanie zastosowano w prezbiterium, które wypełnia gloria w kształcie promieni słonecznych. W apsydzie znajduje się obraz Matki Bożej Łaskawej. Według niektórych źródeł, do Warszawy przywiózł go w 1651 r. abp Jan de Torres. W tym samym roku dokonano intronizacji obrazu i jego koronacji.

[dostęp 23 lipca 2013], dostępny w Internecie:

<http://www.archidiecezja.warszawa.pl/archidiecezja/sanktuaria/?a=988>

Sanktuarium Matki Bożej Nauczycielki Młodzieży

Sanktuarium Matki Bożej Nauczycielki Młodzieży znajduje się w miejscu cudu objawienia Matki Bożej w Warszawie, na Siekierkach. Historia powstania świątyni rozpoczyna się podczas II wojny światowej – 3 maja 1943 r., w uroczystość Matki Bożej Królowej Polski. Dwunastoletnia Władzia Papis wracała w tym dniu z nabożeństwa majowego. Swą modlitwę kontynuowała jeszcze po powrocie do domu. Kiedy zakończyła rozmowę z Bogiem, przez

okno ujrzała na tle kwitnącej wiśni świetlistą postać Matki Bożej. Władzia ponownie oddała się głębokiej modlitwie, którą powitała Najświętszą Maryję Pannę. Maryja wzywała do poprawy życia i do nawrócenia. Poleciała wybudowanie w miejscu objawień kapliczki i przepowiedziała, że w późniejszym czasie na Siekierkach powstanie świątynia. Zgodnie z wolą Maryi, w 1946 r. wzniesiono niewielką kapliczkę. 8 maja 1949 r. została ona poświęcona. Na Siekierki zaczęli tłumnie przyjeżdżać pielgrzymi. Ostatnie objawienie miało miejsce 15 września 1949 r., w święto Matki Bożej Bolesnej – osiemnastoletniej wówczas Władzi ukazał się Jezus Chrystus, który zwrócił się do niej słowami: „Krzyżują Mnie ci wszyscy, którzy Mnie znieważają. Wynagradzajcie za nich. Brońcie Mnie, albowiem Ja was kiedyś obronię. (...) Nie odchodźcie ode Mnie, którzy Mi służycie. Odchodzę, a wyproście Matkę Moją, bo Ona was teraz słucha”. W późniejszym czasie miejsce to odwiedzał Prymas Wyszyński. Objawienia, spisane przez Władysławę Papis, przekazał na jego ręce generał paulinów – o. Paweł Kosiak, który uczestniczył w pracach Komisji Episkopatu ds. Kultu Maryjnego. Przemawiając do wiernych, zgromadzonych na Siekierkach w 1970 r., kard. Wyszyński oświadczył: „Jeśli nie ja, to mój następca zbuduje świątynię, aby Matka Boża otrzymała tu należną chwałę”. W 1980 r. Prymas Wyszyński zatwierdził samodzielny ośrodek duszpasterski na Siekierkach, a opiekę nad nim przekazał zakonowi pijarów. 3 maja 1983 r., w 40. rocznicę rozpoczęcia objawień, ówczesne władze państwowe wydały oficjalną decyzję o przejęciu posesji przez pijarów. Rok później kard. Glemp poświęcił plac pod budowę świątyni. 22 października 1988 r. wmurowano kamień węgielny i poświęcono dolny kościół oraz erygowano parafię pw. Najświętszej Maryi Panny Królowej Wyznawców. 17 września 1994 r. Prymas Glemp przybył na Siekierki, by poświęcić kościół parafialny. Kult maryjny pogłębiał się, coraz więcej osób nie tylko duchowo angażowało się w życie Kościoła, ale także poświęcało swój czas na popularyzowanie objawień siekierkowskich. Uwieńczeniem działań na rzecz poszerzania duchowości związanej z objawieniami było ustanowienie 31 sierpnia 1997 r. przez kard. Glempa sanktuarium diecezjalnego Matki Bożej Nauczycielki Młodzieży.

[dostęp 23 lipca 2013], dostępny w Internecie:

<http://www.archidiecezja.warszawa.pl/archidiecezja/sanktuaria/?a=985>

Sanktuarium Matki Bożej Łaskawej w Wielgolesie

Legenda mówi, że „w XIX wieku kiedy nadeszły ciężkie dla Polaków czasy zaborów, ucisku, biedy i cierpień, na skraju wielgoleskich lasów, idącym do pracy na pobliskie pola, ludziom objawiła się Matka Boża”. Niepokalana Pani pocieszała w chwilach zwątpienia tych prostych ludzi o gorących sercach, wskrzeszając nadzieję na lepszą przyszłość. Chłopi widząc olśniewający blask na drzewie, porzucali wokół siebie: grabie, kosy, dwojaczki z jedzeniem, zdjęli okrycia z głów i padli na kolana modląc się żarliwie do Bogarodzicy. „Wytrwajcie w wierze ojców swoich” – brzmiało przesłanie Niepokalanej. Wieść o zjawieniu rozeszła się po okolicy lotem błyskawicy i radość zagościła w sercach mieszkańców rzucając nowe promienie nadziei na ich ciężkie i szare codzienne życie. Od tej pory chłopi idąc do pracy na pola, zachodzili na skraj lasu, do tego cudownego miejsca i tu powierzali Najświętszej Pani swe modlitwy. Na wysokiej sośnie, skąd po raz pierwszy zwróciła na nich swe oblicze, zawiesili obrazek wykonany przez ludowego artystę, aby upamiętnić, że to miejsce szczególnie umiłowane przez Bogarodnicę.

Pierwszy cud uzdrowienia

Pewien czas później rządcą majątku wielgoleskiego, dozorując pracujących przy żniwach chłopów, znajdując się nieopodal cudownego miejsca, zasłabł i został sparaliżowany. Był on chory już od długiego czasu na nieznaną i nieuleczalną w owych czasach chorobę, której nawroty powtarzały się coraz częściej, a paraliż obejmował za każdym razem większą część ciała. Żniwiarze pospieszyli mu z pomocą i przenieśli w cień drzewa – przypadkiem tego samego na którym wisiał obrazek, tego samego, na którym objawiła się wcześniej Matka Boża. Chcieli mu pomóc, ale nie było sposobu, jak to zrobić. Letni upał, pył i kurz, wokół tylko pola i las, żadnego lekarstwa, ani choćby kropli wody – cóż począć? Nadeszła ciężka chwila próby, chłopi zaczęli się modlić o zdrowie dla człowieka, który nie zawsze był dla nich życzliwy, który przymuszał ich nieraz do ciężkiej niewolniczej pracy nie pozwalając na odpoczynek. – I nagle spod karpiny starej jabłoni trysnęła strużka wody. Chłopi nasączyli tą odrobiną wilgoci chustkę i obmyli twarz nieprzytomnego. Konającemu jeszcze

przed chwilą człowiekowi, zaczął powracać normalny oddech, paraliż zaczął ustępować i chwilę potem minął jak ręką odjął. Rządca został całkowicie uzdrowiony, sam wstał i o własnych siłach wrócił do domu. Wydarzenie to odmieniło jego dalsze życie – przestał gardzić drugim człowiekiem, stał się życzliwy i sam nieraz podążał na cudowne Miejsce Zjawienia, by uklęknąć razem z chłopami przed obrazkiem Niepokalanej i pogrążyć się w modlitwie”.

[dostęp 23 lipca 2013], dostępny w Internecie:

<http://www.diecezja.waw.pl/wielgolask/legenda.htm>

Sanktuarium Matki Bożej Loretańskiej

Początki sanktuarium maryjnego w Loretto sięgają 1928 roku. Wówczas ks. Ignacy Kłopotowski, założyciel Zgromadzenia Sióstr Loretanek, ówczesny proboszcz parafii Matki Bożej Loretańskiej w Warszawie, zakupił od dziedzica Ziatkowskiego duży majątek pod nazwą Zenówka, położony nad rzeką Liwiec, w odległości 60 kilometrów od stolicy. Dnia 27 marca 1929 roku zmieniono urzędową nazwę miejscowości na Loretto, nawiązując w ten sposób bezpośrednio do Sanktuarium Świętego Domku Matki Bożej w Loreto (pisane przez jedno „t”) koło Ankony we Włoszech.

Święty Domek w Loreto, a właściwie jego ściany, zostały przywiezione z Ziemi Świętej do Europy przez krzyżowców. Jak mówi tradycja, w domku tym żyła Matka Boża i Pan Jezus, stąd jego wielkie znaczenie dla chrześcijaństwa. Początkowo umieszczono go w Jugosławii, później przeniesiono do Włoch, w okolice Ankony i postawiono w lesie laurowym, stąd późniejsza nazwa Loreto. Jednocześnie z postawieniem Domku, w ołtarzu umieszczono figurę Matki Bożej z Dzieciątkiem. Rzeźba posiada dwie charakterystyczne cechy: jedna dalmatyka okrywa dwie postacie, a twarze Matki Bożej i Dzieciątka mają ciemne oblicza. W 1981 roku do polskiego Loretto sprowadzono wierną kopię tej figury.

Na początku w Loretto była skromna kapliczka w lesie, którą następnie przeniesiono do murowanego budynku. Z uwagi na wzrastającą liczbę wiernych przychodzących na nabożeństwa zaczęto myśleć o wybudowaniu dużej kaplicy poświęconej Matce Bożej Loretańskiej. Prace rozpoczęto w 1952 roku.

Pomimo utrudnień ze strony władzy komunistycznej w 1959 roku kaplica była już w stanie surowym. Pierwsza Msza Święta została odprawiona 19 marca 1960 roku. Prace nad wykończeniem kaplicy trwały przez wiele lat. W 1971 roku wykonano elewację zewnętrzną, umieszczając na frontonie grafikę przedstawiającą Matkę Bożą Loretańską z napisem: „Bogu w Trójcy Świętej Jedynemu i Matce Bożej Loretańskiej 1971”.

Ostateczny wystrój nadał kaplicy artysta Jerzy Machaj, a jej poświęcenia dokonał 19 lutego 1984 r. ks. bp Jerzy Modzelewski. Początkowo kaplica była pod wezwaniem Matki Bożej Różańcowej, a od momentu sprowadzenia z Włoch figury Matki Bożej Loretańskiej – jest pod wezwaniem Matki Bożej Loretańskiej. Obecnie w Loretto mieści się klasztor sióstr loretanek i dom nowicjatu, dom dla starców pod nazwą „Dzieło Miłości im. Ks. Ignacego Kłopotowskiego”, domy rekolekcyjne, wypoczynkowe, kolonijne. Odpust w Loretto odbywa się w niedzielę po 8 września, święcie Narodzenia Matki Bożej. Sanktuarium w Loretto jest coraz częściej celem pieszych pielgrzymek z okolicznych dekanatów i parafii. Wierni przybywają tu, aby modlić się przed figurą Matki Bożej Loretańskiej i przy grobie błogosławionego ks. Ignacego Kłopotowskiego.

[dostęp 23 lipca 2013], dostępny w Internecie:

<http://www.loretanki.pl/index.php?mode=view&m=12>

Sanktuarium Matki Bożej Hallerowskiej w Mińsku Mazowieckim

Rzymskokatolicki kościół parafialny pod wezwaniem Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Mińsku Mazowieckim. Świątynia została zbudowana z cegły palonej w XVI wieku przez potomków Janusza z Gościańczy (noszących już przydomek Mińscy), z cegły palonej w stylu gotyckim. W końcu XVI stulecia w jednym z pożarów miasta, fara mińska została spalona i odbudowana w czasie pierwszych dziesięciu lat XVII stulecia, a ostatnie prace restauracyjne zakończono w 1629 roku. Konsekrowana w 1629 roku przez księdza Stanisława Starczewskiego. Ówczesna budowla była jednonawowa i posiadała krótkie prostokątne prezbiterium o tej samej szerokości co nawa oraz ustawioną za prezbiterium zakrystię. W 1807 roku przebudowano

fasadę w stylu klasycystycznym. Ostatnia przebudowa w stylu neobarokowym, według projektu Józefa Piusa Dziekońskiego miała miejsce w latach 1908-1911, kiedy to zostały dobudowane nawy boczne, wieże, nowa zakrystia i kaplica oraz został ostatecznie uformowany transept. Przebudowany kościół konsekrował w 1914 ksiądz arcybiskup Aleksander Kakowski. W świątyni znajduje się drewniany krucyfiks barokowy w ołtarzu głównym z XVII stulecia, wyrzeźbiony przez Jana Zamojskiego w 1629 roku. Odrestaurowany w 1847 roku, następnie podczas restauracji głównego ołtarza w 1895 roku, a gruntownie w 2000 roku. W nawie bocznej – obraz Matki Bożej Wniebowziętej z początku XX stulecia. Namalowany przez Jana Czesława Moniuszkę, syna Stanisława Moniuszki. Obraz został ukoronowany na 580 – lecie miasta w 2000 roku. Poza tym: misa chrzcielna z marmuru XVIII stulecia, żyrandole z XVIII stulecia z mosiądzu, i tablice epitafijne z ubiegłego stulecia.

[dostęp 23 lipca 2013], dostępny w Internecie:

http://pl.wikipedia.org/wiki/Sanktuarium_Matki_Bozej_Hallerowskiej_w_Mińsku_Mazowieckim

56. Miłość Serca Jezusowego

1. CELE LEKCJI – WYMAGANIA OGÓLNE

- ukazanie Najświętszego Serca Pana Jezusa jako symbolu miłości Boga do człowieka,
- pogłębienie rozumienia sensu kultu Najświętszego Serca Pana Jezusa.

2. TREŚCI NAUCZANIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

uczeń:

- na podstawie tekstów biblijnych podaje cechy serca ludzkiego,
- po lekcji dostrzega związek Jezusowej miłości z ofiarą na krzyżu,
- na podstawie posiadanej wiedzy wymienia formy kultu Serca Jezusa,
- swoimi słowami wyjaśnia, na czym polega „duchowa transplantacja serca” w życiu człowieka wierzącego,
- tłumaczy sens kultu Najświętszego Serca Pana Jezusa.

55. Maj – czas szczególnej czci Maryi

Załącznik 1

1. Stolico mądrości – Prz 8, 12-21

Jam Mądrość - Roztropność mi bliska:
posiadam wiedzę głęboką.
Bojaźnią Pańską - zła nienawidzić.
Nie znoszę dumy, złych dróg,
wyniosłości ust przewrotnych.
Moja jest rada i stałość,
moja - rozwaga, potęga,
Dzięki mnie królowie panują,
słusznie wyrokują urzędnicy.
Dzięki mnie rządzą władcy
i wielmoże - rządcy prawowierni.
Tych kocham, którzy mnie kochają,
znajdzie mnie ten, kto mnie szuka.
Bogactwo jest ze mną i sława,
wspaniale dobra i prawość;
mój owoc cenniejszy niż złoto,
a plony niż srebro najczystsze.
Drogą prawości ja kroczę,
ścieżkami sprawiedliwości,
by przyjaciół obsypać bogactwem
i napełnić ich skarbce.

2. Przybytku chwalebny – 2 Tym 2, 20-21

Przecież w wielkim domu znajdują się naczynia nie tylko złote i srebrne, lecz i drewniane, i gliniane: jedno do użytku zaszczytnego, a drugie do niezaszczytnego. Jeśliby więc ktoś oczyścił siebie samego z tego wszystkiego, będzie naczyniem zaszczytnym, poświęconym, pożytecznym dla właściciela, przygotowanym do każdego dobrego czynu.

3. Różo Duchowna – Syr 50, 5-8

Jakże wspaniale wyglądał, gdy wracał do ludu,
przy wyjściu z Domu Zasłony.
Jak gwiazda zaranna pośród chmur,
jak księżyc w pełni w dniach świątecznych,
jak słońce świecące na przybytek Najwyższego,
jak tęcza wspaniale błyszcząca w chmurach,
jak kwiat róży na wiosnę,
jak lilie przy źródle,
jak młody las Libanu w dniach letnich.

4. Wieżo z kości słoniowej – 1 Kr1 10, 18

Następnie król sporządził wielki tron z kości słoniowej, który wyłożył szczerem złotem.

5. Gwiazdo zaranna – Lb 24, 17

Widzę go, lecz jeszcze nie teraz,
dostrzegam go, ale nie z bliska:
wschodzi Gwiazda z Jakuba,
a z Izraela podnosi się berło.
Ono to zmiażdży skronie Moabu,
a także czaszki wszystkich synów Seta.